

τῶν ἀνταρτῶν, ἡ τάξις κατὰ τῆς ἀταξίας, ἡ παιδεία καὶ ἡ συνείδησις, ὅσῳ ὀλίγοι καὶ ἀνῆσαν αὐταὶ ἐν τοῖς ὀλίγοις καὶ μικροῖς, κατὰ τῆς ἀγρίας βίας. Ὡστε κατωρθώθη νὰ σχηματισθῆ δεσμὸς οὐ μόνον ἀμφιβόλων συμπαθειῶν ἀλλὰ καὶ φανερῶν συμφερόντων μετὰ τῆς Δύσεως καὶ τοῦ νέου ἐν τῇ μεγάλῃ τῶν ἐθνῶν τῆς Εὐρώπης οἰκογενεῖα ἀναγεννωμένου μέλους· κατωρθώθη, ὥστε ἡ Ἑλλάς ν' ἀποκτήσῃ σύμμαχον δύναμιν, καθ' ὃν χρόνον ἡ Πύλη ἐζήτει τὴν συνδρομὴν τῆς Αἰγύπτου, ὑλικὴν δηλ. καὶ ἰδανικὴν βοήθειαν ἐκ τῶν μελῶν τῶν φιλελευθέρων ἐν Εὐρώπῃ καὶ φιλανθρωπικῶν κύκλων, ἐν ᾧ ἀπ' ἐναντίας ἡ Πύλη, χαμερπῶς ἔρπουσα καὶ ταπεινουμένη ἐνώπιον κράτους ὑποτελοῦς αὐτῇ, ἐζήτει βοήθην κατὰ τῶν βασιλέων τῆς νέαν ὅλως πρόσφατον ἀνατολικὴν δεσποτικὴν δύναμιν. Ἡ λύσις τῆς ὅλης ἐπαναστάσεως, ἡ ἀκμὴ τῆς δυστυχίας τῶν Ἑλλήνων, ἡ σωτηρία τῶν, συγχρόνως δὲ καὶ τὸ ἰδανικὸν κέντρον τῆς ἐπαναστάσεως αὐτῶν καὶ ἀναγεννήσεως ἐγκείται ἐν τῇ ἐκκτέρωθεν συναφθείσῃ τῷ νέῳ σχέσει. Ἐν ἐνὶ δὲ λόγῳ ἔμελλε ν' ἀπορραϊσθῆ εἰάν ἡ Ἑλλάς πρέπη ν' ἀνήκῃ εἰς τὴν Ἀνατολὴν (τὴν Ἑλληνικοχριστιανικὴν ἢ ἰσλαμικὴν Ἀνατολὴν) ἢ εἰς τὴν Δύσιν. Ἐάν ἡ αἰγυπτιακὴ ἐπικουρικὴ ἐκστρατεία ἐβιάδιζεν ἀνενόχλητος πρὸς τὴν νίκην καὶ ὁ ἀντιβασιλεὺς ἐλάμβανεν ὡς ἀμοιβὴν τῆς νίκης του τὴν Κρήτην καὶ τὴν Πελοπόννησον, τότε πρὸς τὴν ἀσιατικὴν τῶν Ὀθωμανῶν βαρβαρότητα τὸ μεγαλύτερον τῶν χερσαρικῶν τῆς Ἀφρικῆς κρατῶν ἤθελε κατακλιθῆ ἐπὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς χώρας καὶ ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς γῆς, καὶ τῇ μὲν Ἀνατολῇ ἤθελε προπαρρασκευάσει νέον θρίαμβον, τῇ δὲ Εὐρώπῃ προτάψει νέον μῦθον. Τοῦτο ὅμως ἀντέβαινε εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς, τοῦτο ἐπηύξανε τὰς συμπαθείας τῆς Δύσεως ὑπὲρ τοῦ κινδυνεύοντος λαοῦ καὶ συνέσφιγγεν ἔτι μᾶλλον τὸν μετὰ τὴν Εὐρώπης καὶ Ἑλλάδος σύνδεσμον, τοῦτο πρὸς τὸ τέλος καὶ τὰς κυβερνήσεις τῆς Εὐρώπης· νὰ τραπῶσιν ἀπὸ τῆς σιωπῆς εἰς λόγους καὶ ἀπὸ λόγων εἰς ἔργα.

Ὅθεν πρώτιστον ἡμῶν μέλημα θέλει εἶσθαι νὰ ρίψωμεν βλέμμα εἰς τὴν δύο τούτων ἀμοιβαίων συμπάχων τῶν διαμαχομένων μερῶν, ἤτοι τῶν Φιλελλήνων καὶ τῶν Αἰγυπτίων.

